

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 14. novembar 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka saslušani su veštaci, profesor dr. Branimir Aleksandrić i dr. Miloš Jančić, kao i svedok Milorad Vojnović.

Veštak prof. dr. Branimir Aleksandrić, specijalista sudske medicine i direktor Instituta za sudsku medicinu u Beogradu, istakao je da je 20. novembra 1991. godine optuženi Zlatar Vujo mogao da se kreće samostalno, ali je zbog slabosti u predelu leve natkolenice i sedala mogao da koristi štaku. Nalaz i mišljenje veštaka Jančića su po njegovim rečima dobri u domenu teorije, ali iz njih proizilazi da je stanje optuženog tokom lečenja na VMA bivalo sve gore i gore, što ne odgovara istoriji bolesti. Bolovi koje je optuženi trpeo prilikom kretanja nakon 18. novembra 1991. godine bili su blagog intenziteta i on je eventualnom upotrebom štaka mogao da olakša kretanje.

Veštak dr. Miloš Jančić, je ostao pri nalazu i mišljenju, koje je ranije usmeno obrazložio na suđenju. Nakon duže teorijske rasprave između dvojice veštaka, sudija Krstajić je konstatovao je da su obojica ostali pri svojim nalazima i mišljenjima i da se nisu mogli usaglasiti.

U nastavku, saslušan je **svedok Milorad Vojnović**, koji je već dao iskaz 24. novembra 2004. godine. Sudija Krstajić je objasnio svedoku da je ponovo pozvan pošto je nakon njegovog saslušanja, Sudsko veće pribavilo ratni dnevnik i operativno taktički dnevnik 80. motorizovane kragujevačke brigade. Svedok je potvrdio da je Vukašin Premović vodio te dnevnik i da je uglavnom sve zapisivao. Sudija Krstajić je predočio svedoku da u operativno taktičkom dnevniku nema podataka o obezbeđenju grupe civila, žena, dece i starijih ljudi u autobusima na Ovčari o kojem su svedok Vojnović i neki drugi svedoci govorili. Svedok je istakao da je siguran da je organizovao obezbeđenje tih ljudi i da zna da su oni posle otišli. Sudija Krstajić je potom predočio svedoku da je u operativno taktičkom dnevniku za dan 20. novembar sa vremenom 16:10 časova upisano da je on (Vojnović) tražio da se na Ovčari „odrede smene starešina, četa vojne policije i četa veze radi čuvanja nove grupe zarobljenika, zengi i MUP-ovaca“. Svedok je odgovorio da je tražio pomoć zbog obezbeđenja Marčeka, njega i zarobljenika i dodao da je to Premović upisao iz nestručnosti. Svedoku je dalje predočeno da je iduća konstatacija za isti dan u 22:35, gde piše da je iz reona Ovčare povučeno obezbeđenje logora zarobljenih zengi i da su tu dužnost preuzeli vukovarski teritorijalci. On je na to rekao da se pre tog vremena u komandu u Negoslavce vratio oficir kragujevačke brigade Vukić sa svojim vojnicima. Nakon Vukića, sa Ovčare se vratio Vezmarević sa svojom četom vojne policije. Svedok je potom naglasio da su Marčekova jedinica i još neke jedinice koje su inače pripadale kragujevačkoj brigadi tokom borbi u Vukovaru izašle iz njenog sastava i prepotčinile se Gardijskoj brigadi. Dodao je da su se ove jedinice vratile u sastav kragujevačke brigade oko 21. novembra 1991. godine, odnosno pred odlazak Gardijske brigade iz Vukovara. Rekao je da je „makro gledano“, Ovčara bila u odgovornosti Operativne grupe "Jug", dok je „mikro gledano“ bila u Marčekovoj zoni

odgovornosti. On nije mogao sa sigurnošću da odgovori na pitanje da li je i četa vojne policije kragujevačke brigade bila prepotčinjena Gardijskoj brigadi. Branilac Dozet upitao je svedoka da li je tad, kad je imao 45 godina, znao koja mu je bila zona odgovornosti 20. novembra 1991. godine. Svedok je istakao da nije znao tačno i dodao da nije mogao da postavlja starešine izvan svoje zone odgovornosti. Branilac Dozet je započeo rečenicu: „I niste bili gadljivi“, ali je tu zastao, a sudija Krstajić to nije registrovao.

Nakon saslušanja svedoka Vojnovića prikazane su fotografije sa Ovčare koje je zastupnica oštećenih Nataša Kandić dostavila Sudu.

Fond za humanitarno pravo